

29/08/2023

# **Λόγος εις τον Αγ. Ιωάννην τον Προφήτην Πρόδρομον και Βαπτιστήν - Του Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄**

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)



**Αιδέσιμος ἡ σημερινὴ ἡμέρα, καθ' ὅτι μνήμη ποιούμεθα τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἐπεσφράγισε τὴν ἀκεραιότητα τοῦ βίου Του μὲ τὸ**

**μαρτύριο. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶναι ἡρωϊκὴ μορφή. Ἐπιβλητικὴ καὶ σεβασμία. Ὑπέροχος θρησκευτικὴ προσωπικότης, μοναδικὴ καὶ ρηξικέλευθος. Ζεῖ στὸ μεταίχμιον Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ καθίσταται ἢ κατ' ἐξοχὴν «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» (Μάρκ. 1, 3). Λίαν λαοφιλὴς ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ καὶ αὐτὴ ἢ περιβολὴ καὶ ἢ τροφή του ἐντυπωσιάζουν, ὅταν κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον «εἶχε ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν καμήλου... καὶ ἡ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον» (Ματθ. 3, 4).**

Ἄς πλησιάσουμε ὅμως τὴν μορφή του μὲ ἱερὸ δέος. Τρεῖς χαρακτηριστικοὶ τίτλοι συνοδεύουν τὸ ὄνομά του: **Προφήτης, Πρόδρομος, Βαπτιστής.**

### **Προφήτης**

Προφήτης μέγας, ὁ μεγαλύτερος τῶν προφητῶν ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι ἔζησαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Προφήτης ὡς ἄγγελος. Ἔτσι τὸν χαρακτήρισε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

«Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου – λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὸν Υἱόν Του- ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου». (Μάρκ. 1, 2). Ὅπως οἱ ἄγγελοι πρόθυμα ὑπακούουν στὸν Θεὸν καὶ ἐξαγγέλουν τὸ θέλημά του, ἔτσι καὶ ὁ Ἰωάννης θὰ ἐξήγγελε τὸν Μεσσίαν. Καὶ ἦτο πράγματι ὁ Ἰωάννης ἄγγελος Θεοῦ, ἄγγελος κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν ἀγιότητα, ἄγγελος ἀπεσταλμένος γιὰ νὰ ἀνοίξει τὸν δρόμον καὶ νὰ προετοιμάσει τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου.

Ἐπῆρξε ὁ σεβασμιώτερος τῶν προφητῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε τό σπάνιο προνόμιο, ποὺ δὲν τὸ εἶχε κανένας ἀπολύτως Προφήτης, μηδὲ οἱ μεγάλοι Προφῆτες Ἡσαΐας καὶ Ἱερεμίας, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ χάρισμα τῆς προφητείας, τὸ ἐκ κοιλίας μητρὸς καὶ φωνῆς δι' ὀνόματος. Ἀλλὰ τοῦτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Προφήτης ὁ μέγιστος ἔχει τὸ ἐξαιρετικὸ προνόμιο ὅτι προεφήτευσεν τὸν Κύριον ὡς ἔμβρυον, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Παναγίας εἰς τὴν Ἐλισάβετ, τὴν μητέρα τοῦ Ἰωάννου, ὅπου «ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. 1, 41). Αὐτὸ τὸ σκίρτημα τοῦ Ἰωάννου στὴν κοιλία τῆς Ἐλισάβετ ἦταν ἡ πρώτη του προφητεία. Καὶ τότε ἡ Ἐλισάβετ πραγματικὰ ἀνεγνώρισε καὶ εἶπε τὰ λόγια ἐκεῖνα, «πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἢ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;» (Λουκ. 1, 43). Ἀνεγνώρισε ἡ Ἐλισάβετ ὅτι ἦλθε ἡ Θεομήτωρ. Εἶναι ἡ πρώτη φορά μετὰ τὸν Ἄγγελο στὸν Εὐαγγελισμό, ποὺ ἀκούγεται αὐτὸς ὁ λόγος καὶ ἀναγνωρίζεται ἡ Παναγία ὡς ἡ Θεοτόκος.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸ προνόμιο τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προφήτου. Καὶ



ένα δεύτερο άκόμη είναι ότι ο Ιωάννης, ο μέγιστος τῶν Προφητῶν, προεφήτευσε καί μίλησε. Τό σπουδαῖο εἶναι ὅτι ὄχι μόνον προεφήτευσε, ἀλλά ἀξιώθηκε καί νά δεῖ αὐτόν πού προεφήτευσε καί νά δείξει τον Κύριον, «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 1, 29). Γι' αὐτὸ ὁ Ιωάννης εἶχε μιὰ βαθειὰ ταπείνωση, καὶ καταλάβαινε καὶ ἔλεγε, ὅτι «ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν» (Ἰωάν. 1, 15). Εἶναι ὁ προαιώνιος Λόγος, Αὐτὸς πού ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει, Αὐτὸς πού ἔρχεται, φώναζε ὁ Ιωάννης στὴν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου, εἶναι ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν δὲ, ἔβλεπε τὰ πλήθη νά συρρέουν σ' αὐτόν μὲ βαθειὰ ἐκτίμηση, ὁ Ιωάννης ἐφοβεῖτο μήπως τοῦ ἀποδώσουν τιμές, πού ἀνήκαν στὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ προελάμβανε καὶ τοὺς ἔλεγε: «ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἶμι ἰκανὸς κύψας λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ» (Μάρκ. 1, 7). Καὶ πάλιν, ὅταν τὰ πλήθη, θαυμάζοντα τὴν ἀρετὴν καὶ ἀγιότητά του, τὸν ἐνόμιζαν ὡς τὸν Μεσσίαν καὶ τοῦ τὸ ἔλεγαν φανερά, ἐκεῖνος ἔσπευδε νά ἀρνηθεῖ τὴν τιμὴ. Ὅχι, ἔλεγε, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός. Ἄλλος εἶναι Ἐκεῖνος. «Ὅπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν» (Ἰω. 1, 15). Μικρότερος κατὰ τὴν σωματικὴν ἡλικίαν ὁ Κύριος, ἀσυγκρίτως ὅμως ἀνώτερος κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀξίαν. Ἐγὼ εἶμαι δοῦλος, Ἐκεῖνος δὲ Κύριος. Καὶ τόσον ἀνώτερος Κύριος Ἐκεῖνος, ὥστε δὲν εἶμαι ἄξιος ἐγὼ νά σκύψω καὶ νά λύσω τὰ λουριὰ τῶν ὑποδημάτων του! Ἀνώτερος Ἐκεῖνος, ἀνώτερον καὶ τὸ ἔργον του. Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω «ἐν ὕδατι, αὐτὸς βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»! (Μάρκ. 1, 8). Ὅχι λοιπὸν σὲ ἐμέ, ἀλλὰ σὲ Ἐκεῖνον θά πιστεύσετε. Καὶ ὄχι ἐμέ, ἀλλ' Ἐκεῖνον θά προσκυνήσετε.

## **Πρόδρομος**

Ἀλλὰ κοντά σ' αὐτὴν τὴν πρώτη του ιδιότητα, τοῦ μεγάλου Προφήτου, ὁ Ἅγιος Ιωάννης ἀποκαλεῖται καὶ Πρόδρομος. Καὶ τοῦτο γιατί προετοιμάζε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ» (Μάρκ. 1, 3). Εὐθύνατε, συντονίσατε τίς καρδιές σας καὶ ἀνοίξατε τὸν δρόμον, προετοιμάσατε τὴν ὁδόν, γιὰ νά ἔλθει ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ ἴδια του ἡ ζωὴ ἦταν μιὰ ζωὴ πλήρους αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφοσιώσεως σ' αὐτὴ τὴν ὑψίστη ἀποστολή, τῆς προετοιμασίας τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου. Οὔτε στιγμή δὲν ἄφηνε νά περάσει ἀνενέργητα καὶ ράθυμα χωρὶς τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἔργου. Γι' αὐτὸ καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιο ὅτι «ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Μάρκ. 1, 4). Κήρυγμα πρὸς τὸν λαὸν καὶ βάπτισμα στὸν Ἰορδάνη. Κήρυγμα πού προσεκάλει ὅλους σὲ μετάνοια. Βάπτισμα ὕδατος, πού ἐσυμβόλιζε τὸ βάπτισμα τοῦ Πνεύματος, τὸ βάπτισμα τὸ χριστιανικόν, πού θά ἐχορήγει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Μετανοήσατε, ἐκήρυττε πρὸς τοὺς

Ἰουδαίους. Βαπτισθῆτε, γιὰ νὰ δείξετε ὅτι πράγματι αἰσθάνεσθε τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν σας, ὅτι μετανοεῖτε γι' αὐτές, ὅτι ἀνοίγετε τίς ψυχές σας πρὸς τὸν Ἄμυνόν τοῦ Θεοῦ, πὺ σηκώνει τῆς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου καὶ δίδει τὴν ἄφεση.

Καὶ τὸ ἔργο του αὐτὸ εἶχε βρεῖ ἀπήχηση στὸ λαὸ καὶ προετοίμασε τίς ψυχές πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ εὐαγγελιστὴς παρουσιάζει πλήρη τὴν ἐπιτυχίαν αὐτή. «Ἐξεπορεύετο, λέγει, πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν» (Ματθ. 3, 5). Τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἀριστοκράτες τῆς πρωτευούσης, ραββῖνοι καὶ φαρισαῖοι, κατὰ κύματα ἔσπευδαν πρὸς τὸν μέγαν προφήτην.

## **Βαπτιστής**

Καὶ ἡ τρίτη του ιδιότητα εἶναι αὐτὴ ἡ ιδιότητα πὺ δὲν ἔλαβε κανένας ἄνθρωπος, κανένας Ἅγιος, κανένας Προφήτης. Εἶναι ἡ ιδιότητα τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. Εἶναι ἐκεῖνος, πὺ ἀξιώθηκε νὰ ἀκουμπήσει, νὰ ἀγγίξει τὴν κορυφὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, νὰ βαπτίσει τὸν Χριστόν. Καὶ ὁ Χριστὸς δέχεται καὶ ἀποδέχεται, διότι ἤθελε νὰ δώσει ἀξία στὸ Βάπτισμα. Ἀσφαλῶς καὶ δὲν εἶχε καμμία ἀνάγκη ὁ Χριστὸς νὰ βαπτισθεῖ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐξῆλθε εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ὕδατος, διότι ἦτο ἀναμάρτητος. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ ἂν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἦτο βάπτισμα μετανοίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, τὸ Βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔρχεται καὶ πέραν ἀπὸ τὴν προτύπωση πὺ εἶχε τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἔρχεται καὶ καθιερώνει τὸ Χριστιανικὸ Βάπτισμα, τὸ τέλειο Βάπτισμα, «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἔρχεται καὶ γίνεται Βάπτισμα ἐν ὕδατι καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἔρχεται καὶ γίνεται τὸ Βάπτισμα λουτρὸν παλιγγενεσίας, ὅπου γινόμεθα ὅλοι «υἱοὶ κατὰ υἰοθεσίαν». Υἰοθετούμεθα διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ φωτιζόμεθα πλέον καὶ εἰσερχόμεθα μὲ τὸ εἰσαγωγικὸ τοῦτο Μυστήριον στὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γινόμεθα μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ὀφείλουμε ἀκόμη νὰ προσθέσουμε ὅτι καὶ οἱ εἰκόνες πὺ ιστοροῦν τὸν ἅγιον Ἰωάννη παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον.

Ὁ ἅγιος ἀποδίδεται μὲ αὐστηρὸν πρόσωπον, μελανὸν δέρμα ἀπὸ τὴν ἔρημο, τὸν ἄνεμο καὶ τὸν ἥλιο, μὲ βαθειές ρυτίδες καὶ ἀτάκτως ἐρριμμένη κόμη καὶ ἀτημέλητον γένειον. Ἐπειτα φέρει βραχὺ τρίχινο ἔνδυμα ἀφῆνον ἀκάλυπτα τὰ ἄκρα. Τὸ σῶμα παρουσιάζεται λιπόσαρκον, σχεδόν σκελετωδές, βραχίονες καὶ πόδες λίαν ἰσχυροί. Ὅλα αὐτὰ ἐκφράζουν τὸ ἀσκητικὸν ἦθος του, τὴν ἐγκράτεια,

τὴν νηστεία, συνελόντ' εἰπεῖν τὴν πνευματικότητά του. Σ' ἄλλη παράσταση ὁ Ἅγιος κρατᾷ ἐπὶ πινακίου τὴν κεφαλὴν του ἀποτετμημένη εἰς ἔκφρασιν τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀνηθικότητος καὶ ἐν γένει τῆς ἀμαρτίας.

Κατὰ τὴν ὑστεροβυζαντινὴν περίοδον βλέπουμε παράσταση τοῦ Ἁγίου νὰ εἰκονίζεται μετὰ πτερύγων, ὡς προάγγελος τοῦ Μεσσίου. Εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγγελικοῦ τάγματος τῶν μοναχῶν, καθ' ὅτι ὁ μοναχισμὸς ἀντικαθιστᾷ τὸν ἐκπεσόντα Ἐωσφόρον καὶ εἶναι ἡ ἰσάγγελος πολιτεία ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀκόμη τὸν βλέπουμε σ' ἄλλες εἰκόνες μὲ τὸ εἰλητάριον, ὅπου ἀναγράφεται ἡ φράση του: «Ἴδε ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰω. 1, 29), ἀλλὰ ἱστορεῖται καὶ μετὰ δένδρου, ὅπου ὑπάρχει καὶ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζα ἢ καὶ μὲ τὸ «πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ», δηλώνοντας τὴν τελικὴ κρίση τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆση (Ματθ. 3, 10-12).

Παρίσταται ἀκόμη καὶ σὲ θέματα, ὅπως στὴ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν εἰς Ἄδου κάθοδος, στὴν εἰκόνα τῆς Δεήσεως, ὡς ἐπίσης μαζὶ μὲ τὴν Παναγία εἶναι οἱ μόνες μορφές, οἱ ὁποῖες ἐγχαράσσονται στὸ Ἅγιο Ποτήριον καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ ἐπισημανθεῖ ἡ συμβολὴ τους στὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Πάντοτε δὲ ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἰκονίζεται στὸ Τέμπλον τῶν ἱερῶν ναῶν ἀριστερὰ τοῦ Χριστοῦ.

\*

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τὸ θεϊκὸ λυχνάρι, ὁ τίμιος Πρόδρομος, ἡ μεγάλη αὐτὴ προσωπικότητα, οὐχὶ ἡ τυχοῦσα, παραμένει ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρη καὶ στὴν ἐποχὴ μας. Σ' αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἐκκοσμικευμένη καὶ παραδομένη στὴν ἀνοχὴ τῆς ἀμαρτίας ἐποχῇ, τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς παραβάσεως τῶν θείων ἐντολῶν. Γι' αὐτὸ προβάλλει ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ ἀκούσουμε τὴν φωνὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Μᾶς καλεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης καὶ ὀφείλουμε νὰ ἀκούσουμε τὴν προφητικὴ φωνή, τὸν ἐλεγκτικὸν, τρομακτικὸν λόγον του. Νὰ ἀκούσουμε καὶ μεῖς αὐτὸν τὸν λόγον, ποῦ εἶπε στὸν Ἡρώδη: «οὐκ ἔξεστί σοι» (Μάρκ. 6, 18). Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ διαπράξεις τὴν ἀμαρτία. Ὁ λόγος αὐτὸς δὲν ἦταν ὑβριστικὸς στὸν βασιλέα, ἀλλὰ ὑπομνηματικὸς. Δὲν ἦταν τραυματικὸς, ἀλλ' ἰατρευτικὸς. Ἦταν ἡ ἀλήθεια. Καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Μᾶς λέγει, στὸν καθένα μας: Δὲν μπορεῖς νὰ εἶσαι παραβάτης τοῦ θείου νόμου. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταστρατηγεῖς τοὺς πνευματικούς νόμους, νὰ τοὺς ἀθετεῖς καί, τὸ χειρότερον, νὰ νομοθετεῖς ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Καὶ βεβαίως ἐκεῖνος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἐπεσφράγισε τὸν βίον του μὲ τὴν φυλάκιση καὶ τὸν ἀποκεφαλισμὸν, τὸ μαρτύριον. Καὶ εἶναι πάντιμος ἡ κεφαλὴ, καὶ πάνυ αἰδέσιμος καὶ στοὺς Ἀγγέλους ἐν οὐρανῷ. Ἱερά καὶ ἔνδοξος ἀποτομή. Λοιπὸν, νὰ ἀκούσουμε τὸν λόγον του, τὸν τόσο ἰσχυρὸ καὶ δυνατὸ, τὸ «οὐκ ἔξεστί σοι», τὸ

«δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται». Νά ξέρουμε ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι λόγος, ποὺ μᾶς ἐλέγχει ὅλους μας. Ἄν κοιτάξουμε τὸν ἑαυτό μας, ὁ λόγος αὐτὸς μᾶς ἐλέγχει γιὰ πράξεις, διανοήματα, λογισμούς, ἐνέργειες, ἀποφάσεις μας. Καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ στὸν πνευματικὸ κόσμον ὑπάρχει καὶ ὁ λειτουργικὸς πνευματικὸς νόμος, ποὺ ἀκούει στὴν φράση αὐτὴ τὴν προφητικὴ: δὲν ἐπιτρέπεται, «οὐκ ἔξεστί σοι», γιὰτὶ προφήτης δὲν εἶναι μόνον αὐτὸς ποὺ προφητεύει τὰ μέλλοντα ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ποὺ ἐξαγγέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὴ τὴν προφητικὴ φωνή, ἔχουμε ἀνάγκη νὰ ἀκούσουμε καὶ τὴν προδρομικὴ φωνή. Αὐτὴν τὴν φωνή, ποὺ διασάλπιζε ὁ ἅγιος Ἰωάννης, «ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου». Νά ἐτοιμάζουμε, νὰ ἀνοίγουμε δρόμους, ὄχι νὰ κλείνουμε τὸν δρόμο, γιὰ νὰ μὴν ἔλθει ὁ Κύριος. Ἀλλὰ νὰ ἀνοίγουμε δρόμους, γιὰ νὰ ἔρχεται ὁ Κύριος στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων, στὴν οἰκογένειά μας, στὴν κοινωνία μας, στὴν πατρίδα μας, στὴν ἀνθρωπότητα. Νά ἀνοίγουμε δρόμους γιὰ τὸν Χριστό.

Καὶ μὲ τὸ τρίτο χαρακτηριστικὸ του, ὁ Βαπτιστὴς ἔρχεται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει καὶ τὸ δικό μας βάπτισμα. Κάποτε βαπτισθήκαμε στὴν ἁγία κολυμβήθρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξήλθομεν ἐξ αὐτῆς. Ὁ Βαπτιστὴς μᾶς καλεῖ νὰ ἐνθυμούμεθα καὶ τὸ δικό μας βάπτισμα, νὰ ἐνθυμούμεθα τί ἐγίναμε, ποῖα ἰδιότητα ἀποκτήσαμε, τί εἴμεθα. Μάλιστα στὶς δύσκολες ἡμέρες ποὺ ζοῦμε καὶ στὴν ἀλλοτρίωση τῶν ἠθῶν, ποὺ καθημερινῶς ζοῦμε, σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ, τὸ ἐσωτερικὸ ἐρώτημα τῆς ψυχῆς, νὰ ξέρουμε ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει γιὰ ὅλους μας, τὸ ἐρώτημα τὸ πάντοτε ἐπίκαιρο: ἀπόταξη ἢ σύνταξη; Τὸ ἀκοῦμε στὴν Ἀκολουθία τῆς Κατηχήσεως πρὸ τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ τὸ κατανοοῦμε. Μὲ ποιὸν δηλαδὴ θὰ εἴμαστε συντεταγμένοι; Συγκλονιστικὸ ἐρώτημα. Πάντως ὁ Ἰωάννης, ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν, δείχνει μὲ ποιὸν πρέπει νὰ εἴμεθα συνδεδεμένοι. Μὲ τὸν Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ. Μᾶς προτρέπει: «Ἴδε ὁ ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰω. 1, 29). Ἀδελφοί μου, «Ἴδε ὁ ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ», ὁ Χριστός!

\*

Τὸν ἅγιον Ἰωάννην, τὸν Προφήτην καὶ Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν εἰλικρινῶς ἅς τὸν τιμήσουμε καὶ ἅς τὸν παρακαλέσουμε, ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε καὶ ἐμεῖς τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τῶν οὐρανῶν «χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». **Ἀμήν.**